

[Socialministeren.]

Statens Døvstummeundervisning baseret paa den overalt i Verden anerkendte danske Deling, det vil sige, at Børnene deles først i „egentlige“ (døvfødte) og „uegentlige“ (oftest døvblevne Børn med Høre- eller Tale- rester) døvstumme, og dernæst indenfor hver Kategori i 3 Grupper efter deres Intelligens. At de uegentlige, her i Landet samlede ved Nyborg Skole, kan bringes langt videre, er her som i Udlandet et alment anerkendt Fænomen. Hvis det ærede Medlem vil foreslaa Undervisning i kommunale Skoleafdelinger af døvstumme Børn, der vil være paa vidt forskellige Alderstrin, egentlig og uegentlig, mere og mindre intelligente mellem hverandre, vil dette absolut ikke være til disse Børns Gavn, navnlig vil de uegentlig døvstumme lide meget under denne Behandling.

Det ærede Medlem taler med megen Varme Hjemmenes Sag og omtaler den Betydning, det har, at det døve Barn kan blive i Forældrenes Hjem, Ja, det Synspunkt er naturligvis ikke Socialministeriet fremmed, og jeg kan oplyse, at Ministeriet i hvert Fald ikke siden Loven af 1926 har afslaaet en eneste Anmodning om Privatundervisning eller Undervisning i Privat-Døvstummeskoler af døve Børn. Men at Staten ikke i det hele søger at trække de døve Børn fra Hjemmene, viser for øvrigt Ordningen ifølge Loven af 1926. Efter denne er Børnehave og Forskole netop henlagt til København, hvorved det for Forældrene i Landets største og tætteste Bebyggelse gøres muligt at lade Børnene som skolesøgende, altsaa ikke internerede, nyde godt af Undervisningen paa Institutet paa Kastelsvej, forinden Børnene skal gaa over i en af de herværende private Skoler, der for Tiden har omkring 50 Elever. Det ærede Medlem siger, vi her i Landet har ca. 250 døve Børn. Det Tal er for lavt, alene Statsanstaltens Elevantal er 305, hvortil kommer ca. 65 i private Skoler og privat underviste Børn.

Jeg maa nære megen Betænkelighed overfor den af det ærede Medlem fremsatte Tanke om Oprettelse af kommunale Døvstummeskoleafdelinger til Afløsning af de nuværende Statsanstalter. Der maatte kræves to Forudsætninger for Realisationen af en saadan Plan. Den første, at de paagældende Forældre selv er intelligente nok, og den anden, at de er saaledes økonomisk stillede, at de magter at lære Børnene at artikulere og har den fornødne Tid dertil, samt til at bibringe Børnene Sproget. Disse Forudsætninger fyldestgør selvfølgelig langt de færreste Hjem. Tænk blot paa alle de Hjem,

hvor Forsørgeren i Forvejen maa paatage sig Arbejde udenfor Hjemmet. Derfor er man ogsaa her i Landet som i hele den civiliserede Verden gaaet den Vej ikke at afskaffe, men at forbedre de Centralanstalter, som nu en Gang sikkert er nødvendige, om man vil uundgaaelige paa dette Omraade. Men jeg gentager, at Ministeriet ikke har modsat sig, og betoner, at det selvfølgelig heller ikke vil modsætte sig Privatundervisning, naar denne virkelig kan ordnes paa betryggende Maade.

Jeg er i det hele det ærede Medlem Hr. Geert-Jørgensen taknemmelig for hans varme Interesse for den offentlige Forsorgs forskellige Grene, men jeg vilde være ham endnu mere taknemmelig, hvis hans Indsigt kunde følge Trit med denne Interesse, og hvis denne sidste ikke Gang paa Gang gav sig Udtryk i Krav, der sagligt ikke alene ikke forbedrer, men positivt forringer den Lovgivning, vi dog allerede er naaet til. Jeg haaber imidlertid paa det ærede Medlems hurtige og varige Forbedring, naar han har faaet sat sig ind i den nye Reform.

Det ærede Medlem Hr. M. K. Sørensen talte om Bevilling til Ferierejser for aandsvage Børn. Da det ærede Medlem rettede det samme Spørgsmaal i Fjor, maa jeg maa-ske underhaanden give ham Svar herpaa.

Det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit udtalte Sp. 685, at det var hende paa-faldende, at man med stor Omhu har undgaaet at give Kvinderne en Repræsentation i den Delegation, der blev sendt til den store nordiske Børnesagskongres i Finland, en Delegation, der, som det ærede Medlem udtrykte sig, maa antages at være udvalgt af mig. Jeg skal i den Anledning oplyse følgende: Den danske Sektion af Nordisk Sammen-slutning til Værn for Børn og Unge bestaar af: 1. Kontorchef Fenger, Formand, som Repræsentant for Ministeriet, 2. Overinspektøren, 3. Overværgeraadets Formand, 4. en Repræsentant for Sundhedsstyrelsen, udpeget er Professor Monrad, 5. Formanden for Københavns Værgeraad, for Tiden Dommer Hvidbjerg, 6.—9. Medlemmerne af Firemands-Udvalget (tidligere Medlemmerne af Børnesagens Fællesraad) nemlig: Direktør N. P. Nielsen for det forebyggende Børneværn, Dommer Anker for Dansk Værgeraadforening, Forsørgelsesinspektør Lavdal for de anerkendte Foreninger, tidligere Sognepræst S. H. Nissen, samt endelig Forstander P. Olsen, Bøggildgaard, for de 3 Foreninger for Opdragelseshjem. De 5 første er Medlemmer i Kraft af deres Stillinger og de 4 sidste i Egenskab af Formænd for de Organisationer, de repræsenterer. Naar der ingen Kvinder er, skyldes